

Annemike F.R. van der Meijden: 'Dagboek van een diabeet.' Uitgeverij Kok, Kampen 1988 ISBN 9024243947 (Diabetes/1).

Over de schrijfster: Annemike (1959) is moeder van Renske en Jannes, studente theologie, dichteres, assistent voorganger en pastoraal werker medewerkster, getrouwd met Marinus den Oudsten, werkte voor de Stichting Nederlands Albert Schweizer Fonds, en de diabetes vereniging. Nu werkt ze voor gemeente de Purmer, schrijft daarnaast verhalen voor Kind op Maandag, onderhoudt diverse contacten met vele mensen en geniet van haar gezin en haar werk.

Soort boek/stijl/ziekte: Ervaringsverhaal van Annemike die vanaf haar jeugd diabetes I heeft. In dagboekvorm, afgewisseld met enige gedichten. Helder goed leesbaar.

Korte samenvatting: Het boekje start met een brief aan Cock (te danken aan Koot en Bies 'Hou je erbuiten Cock'), over een apparaat dat Annemike hielp ingesteld te blijven en waarmee zij een haat/liefde verhouding had. Cock werd opgevolgd door Koba waarna een diabetespen de taken overnam. Annemike beschrijft 'zonder woede en boosheid uitbarstingen' wat het betekent om diabetes te hebben. Hoe diabetes haar bestaan beïnvloedt, hoe ze steeds in de gaten moet houden hoe hoog haar 'bloedsuikers zijn om hypo's en hypens te vermijden, opnieuw ingesteld moet worden, oogtesten en neurologische testen moet ondergaan. Hoe ze niet zomaar zwanger kan worden etc. Ook zoekt ze soms bij alternatieve artsen en vertelt ze wat ze van sommige theorieën vindt. In het boekje is een gedichtje opgenomen dat ik in plaats van citaten zal opnemen, omdat het zoveel zegt over chronisch ziek zijn. In de pagina's die daarop volgen legt zij het vers uit.

Wat viel op: het (-naar mijn idee terechte-) commentaar op het gebruik van de theorieën van mevrouw Flaunders-Dunbar in 'Kijken naar gezondheid en ziekte' van prof. dr. L.J. Menges. Pag. 104-108. De brief vanuit het perspectief van haar Hans Langerhans. De vele activiteiten voor de patiëntenvereniging en het aantal keren dat ze proefpersoon was.

Citaten: Gedicht pag. 29:

Niet is het gebrek
ooit in begrip te vangen
niet staat de wanhoop
ooit los van verlangen

wat breekt is het inzicht
in de begrenzing
verdriet is de traan niet
de vloek niet de verwensing

wat leeft is wat kantelt
wat kantelt heeft spankracht
maar wat buigt en wat losschiet
waar komt het ooit neer?